

Gade (SF):

Jeg er glad for at høre, at regeringen vil håndhæve dette forbehold, og at man vil modsætte sig, at denne procedure gennemføres. Men jeg kan i hvert fald forstå, at der er en del andre, som også har skrevet den Højtidelige Erklæring under, som mener, at proceduren skal gennemføres. Derfor vil jeg spørge udenrigsministeren om, hvor stærkt man vil håndhæve forbeholdet, og hvor stærkt man vil modsætte sig, at denne procedure gennemføres. Jeg vil spørge, om udenrigsministeren mener, at det er af vital betydning for Danmark, at denne procedure ikke gennemføres.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det er svært for mig at tage stilling til en hypotetisk situation. Da vi gud ske lov lever i den frie del af Europa, kan vi ikke forhindre nogen i at udtale sig. Vi kan heller ikke forhindre nogen i at spørge nogle andre, heldigvis da. Men det ligger helt fast, at med det forbehold, vi har taget, må vi fastholde, at uanset hvad den ene eller den anden måtte sige, vil medlemslandenes regeringer ikke på nogen måde være forpligtet til at tillægge det nogen som helst vægt, hvad Europa-Parlamentet måtte sige i denne sag.

Gade (SF):

Det sidste gjorde mig lidt mere forvirret, at man ikke ville tillægge det større vægt, hvad Europa-Parlamentet ville sige i denne sag. Jeg blev lidt i tvivl, om det, udenrigsministeren i sit første svar sagde, at regeringen ville modsætte sig denne procedure, virkelig betyder, at man vil sætte alt ind på, at denne procedure ikke gennemføres. Udenrigsministeren ved udmærket, hvad jeg mente, da jeg spurgte, om det var af vital betydning. Jeg kan også spørge på lidt mere almindeligt dansk, om man, inden man tager en beslutning i Rådet, vil sige, at det er af vital betydning. Det betyder, at man vil bruge vetoretten for at hindre, at Parlamentet tiltager sig øgede magtbeføjelser. Jeg vil også spørge udenrigsministeren som punkt 2, om man vil præcisere dette for den fungerende formand for EFs Ministerråd, for det er jo i den egenskab, at den franske udenrigsminister har udtalt sig, ikke bare som hr. Cheysson.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Nej, jeg synes, hr. Gade skal tage det helt roligt. Det er klart, at i og med, at den danske regering har taget dette forbehold og agter at håndhæve dette forbehold, vil det i givet fald ikke være Rådet, der beder om en udtalelse, og som jeg sagde før, kan vi jo ikke forhindre andre i i privat egenskab, enten som regering eller som enkeltpersoner, at spørge, hvad man mener i Parlamentet. Jeg mener heller ikke, vi skal forsøge at banke en mundkurv på Parlamentet og sige: det må I endelig ikke sige noget om. Det, der er væsentligt, er jo det formelle, og det er jo også det formelle, hr. Gade kredser meget grundigt om hele tiden.

Det formelle ser jeg ikke noget problem i. Vi har taget vores forbehold, vi håndhæver det, og derfor vil Rådet ikke kunne stille et sådant spørgsmål til Parlamentet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 400

2) Til *justitsministeren* af:

Jette Thomsen (KF):

»Vil ministeren overveje at følge henstillingen fra Års byråd om at styrke nærpolitibetjeningen i Års?«

Skriftlig begrundelse

Års byråd rettede henvendelse til ministeriet den 4. maj 1982 og har haft flere samtaler med justitsministeren, hvorefter man har fået opfattelsen af, at ministeren ser positivt på sagen.

Jette Thomsen (KF):

Da der flere gange har været ønsker fremme i Års og i Års' byråd om mere nærpolitibetjening i eftermiddags- og aften timerne, har jeg tilladt mig at spørge ministeren, om vi nu under de nye forsøgsordninger har chancer for mere politi ud over de to fuldtids, som vi har.

Politiet i Års hører under Løgstør politikreds, og vi er indforstået med, at mere politi i Års skal styres fra Løgstør. Men jeg vil gerne høre, om ministeren kan bekræfte, om det, såfremt der placeres to mere i Års, vil